

Imádság

Szeretett Testvérek!

A böjti időszakban mindig előkerül az a kérdés, hogy idén ki mivel böjtöl? Vállalunk-e valamilyen lemondást vagy sem. Nálunk reformátusoknál a böjtölés, azaz valamilyen ételről, vagy cselekedetről való lemondás nem jellemző, vagy éppen zavarban vagyunk, ha erről van szó. A régiek a húsról mondtak le. Ennek lehetett gazdasági oka is. Manapság a böjtöt sokan összekötik valamilyen diétával, aminek egészségügyi haszna van. Böjttel lehet méregteleníteni a szervezetet és még fogyni is lehet. Esetleg rossz szokásoktól tudunk megszabadulni: például cigaretta böjtöt tartunk, csoki böjtöt vagy éppen az időt észrevétlenül ellopó facebook-ról, internetről mondunk le.

1. A megelégtető táplálék

Azonban semmit sem ér az a böjt, az a testi lemondás, aminek nincsen lelki vonatkozása. Ézsaiás imént hallott beszéde erre mutat rá, hiszen összekapcsolja a lelki szükségleteket a fizikaiakkal. „Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek vegyetek bort és tejet, nem pénzért és fizetségért!” Bibliakutatók szerint ez a prófécia egy piacon hangozhatott föl, méghozzá Babilonban. A Babilonba való kényszerű áttelepítés némi önállósággal is járt Izrael számára. A nép a babiloni fogság ideje alatt kapcsolatba került egy idegen kultúrával és annak vallásos gondolkodásával. Eljárhattak a piacra, megismerkedtek egy világbirodalom pezsgő hétköznapijaival. A piacon így feltehetőleg a világ minden tájáról érkező termékeket is láthattak. Ebben a nyüzsgésben és piaci lármában hangzik fel a prófétai szó, hogy nem mindegy, hogy milyen táplálékot veszünk magunkhoz.

A próféta a lelki megelégedésre és jóllakásra hív. A piacon italért sorban állóknak lelki vizet kínál. Eszünkbe juthat Jézus szava, amikor felkiált a templomban: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” (Jn 7,37) Vagy amit a samáriai asszonynak mondott: „Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” (Jn 4,13-14) Jézus is összekapcsolja a test szükségleteit és a lélek igényét. Így a böjtben, a lemondásban nemcsak azt élhetjük meg, hogy diétaszerűen kiválogatjuk, szelektáljuk azt, hogy mi jó a mi szervezetünknek, hanem ezzel párhuzamosan lehetőségünk is van arra, hogy a lelkünket tápláló, vagy éppen mérgező hatásokat is tudatosan megválogassuk.

Nem mindegy tehát, hogy mivel tápláljuk magunkat. Ézsaiás prófétán keresztül ugyanis Isten így szól: „Figyeljete rám, jöjjetek hozzám! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen.” Ami igazán meg tudja elégíteni a lelki szomjúságot az Isten örök szövetsége. Kezdetben ezt Dáviddal és utódaival kötötte meg, de most mindenki számára elérhető formában jelenik meg Isten szeretetszövetsége. Úgymond a Dávid királynak tett ígérek demokratizálódnak: a nép minden tagjának számára elérhetővé válnak. Maga Izrael népe lesz jellé a babiloni fogságból való szabadulás által. A nép hazatérése Isten szabadításának lesz a jele a többi nép számára. De Isten örök szövetsége legteljesebben Jézus

Krisztusban, Dávid leszármazottjában mutatkozik meg. Ő a világ világossága, aki ténylegesen minden népet és minden személyt hív, hogy megelégtse őket.

Így bőjtben lehetőségünk van arra, hogy átgondoljuk és átértékeljük, hogy mi mivel tápláljuk a mi lelkünket? Mit engedünk magunkhoz közel? Ma reggel erről az ígéről tartottam áhítatot felsős gyerekeknek Komáromban. Megkérdeztem tőlük, hogy kik azok, akik szeretik a chipset. Persze az egész terem keze a levegőbe lendült és mindenki elégedetten mosolygott. Azonban, amikor azt kérdeztem tőlük, hogy jól laknának-e ha egész nap: reggelire, ebédre és még vacsorára is csak chipset kellene enniük, akkor már senki sem jelentkezett. Nem mindegy, hogy amikor éhség támad a lelkünkben, vagy amikor körülvesznek a gondok bennünket, milyen lelki táplálékhoz nyúlunk. Mert van lelki chips, ami talán ízletes, azonban nem tápláló, de van igazi lelki kenyér, ami nem más, mint Isten örök szövetsége. Ha tehát gond ér bennünket, szenvedünk, vagy betegség gyötör bennünket, akkor emlékezzünk arra, hogy van vigasztalásunk, hogy Isten a nehézségeink ellenére a mi oldalunkon áll. Ne elégedjünk meg a lelki chips-szel! Emlékezzünk arra, hogy örök szövetséges társunk van. Igazán ez tud bennünket megvigasztalni. Bőjtben a húsvétra készülünk, amikor is Isten véglegesen kinyilvánította, hogy kész önmagát áldozni szövetséges társaiért, értünk, hogy megmentsen bennünket.

2. Mintatörés Istennel

Ezek szerint van választási lehetőségünk. Választhatjuk a magunk útját és választhatjuk az Isten útját. Ahogyan Ézsaiás fogalmaz: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” A próféta konkrét változásra hív: megtérésre: hogy a saját gondolatunkat, jónak vélt utunkat hagyjuk el Isten útjáért és vezetéséért. Fontos dolgot mondd el itt Ézsaiás a megtérésről. Talán találkoztunk már azzal az erőszakos érveléssel, hogy meg kell térnünk, meg kell változnunk és Isten kegyelmezni fog nekünk. Ézsaiás azonban ennek az ellenkezőjére mutat rá. Azért van lehetőségünk a változtatásra, a megtérésre, mert Isten már most kegyelmesen tekint ránk. Ő még elérhető! Segítségül hívhatjuk, mert még közel van! Nem az emberi erőlködés az, ami elvezet a kegyelemhez, hanem pont fordítva: Isten kegyelme képes bennünket változtatni.

A próféta rámutat arra, hogy miért érdemes az Úr útjait választanunk. „Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az Úr. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál. Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” Különbség van tehát a kettő között: az ember természetes gondolkozása és az Úr gondolatai között. A fő különbség pedig ez: míg az ember célt téveszt, addig Isten gondolatai és útjai magasabbak és elérik céljukat.

Jézus a két gondolkodásmód különbségére rámutat az evangéliumokban. Jézus először jelenti be a tanítványainak, hogy szenvednie kell majd. De Péter le akarja beszélni erről Jézust. (Mt 16,23) A mester válasza meglepően éles. Sátáninak nevezi azt a viselkedést, ami nem az Isten akaratára ügyel, hanem az emberek szerint gondolkodik. Péter számára elképzelhetetlen volt,

hogyan a szenvedés és a halál útján váltsa meg a népet Jézus. Pedig Isten útjai teljesen mások, mint a mieink! Ez azért eléggé kijózanító, hogy még Péter, a kőszikla is képes utat téveszteni. Isten útjai ugyanis magasabbak és mások, mint a mi természetes gondolataink. Jézus korában is egy dicsőséges messiás királyt vártak az emberek, Isten azonban az Ő Szenvedő Szolgája (Ézs 53) által, a gyalázatos kereszten váltotta meg a világot. Ég és föld a különbség a két gondolat között, de látjuk, hogy az Úr útjai érik el a céljukat.

Ezen a héten tartják országszerte a házasság hetét. Mindenhol előadásokat hallhatunk a párkapcsolatokról a családon belüli dinamikákról. Komáromban egy olyan pszichológiai előadást hallhattunk, ami rámutatott arra, hogy milyen mintákat veszünk át a családuktól. A szüleinktől ugyanis nemcsak a genetika révén öröklünk, hanem az ő viselkedési mintáik bennünket is tudattalanul meghatároznak. Akinek alkoholfüggő volt az apja, annak az életében mintává válhat a konfliktusok elől való menekülés. Vagy akit sohasem dicsértek gyermekkorában, elhiszi önmagáról, hogy ő valóban képtelen a jóra. A pszichológus előadó rámutatott arra, hogy életünket meghatározzák ezek a minták még akkor is, ha nem is tudunk róluk és döntéseink, viselkedésünk mögött ezek rejlenek. Fontos, hogy tisztába legyünk a kapott jó és rossz mintáinkkal és ha kell, vagy ha nem megfelelő mintát kaptunk, tudjuk azokat megtörni.

Igénk ezt a mintatörést úgy fogalmazza meg, hogy hagyjuk el a mi emberi utjainkat, kényszerpályáinkat és merjünk máshogyan élni, máshogyan járni az Isten útjain. Ezért a változásért könyörgünk a Mi Atyánk szavaival is, amikor így szólunk: „Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!” Isten kegyelme az, hogy a mi életünket is olyan úton akarja vezetni, ami biztos célhoz ér. A böjti időszak lehetőséget ad mintáink, emberi útjaink átgondolásához. Mi az, amiben még mindig a magam útját járom? Mik azok a gondolataim, döntéseim, amiben talán tudattalan kényszerítő erők is mozognak? Ezt az önvizsgálatot pedig ne félelemmel tegyük, hiszen Istenünk szerető kegyelme a miénk! A böjti időszakban nap mint nap egyre közeledünk húsvéthoz, amikor azt ünnepeljük, hogy Isten útjai valóban célhoz érnek: mert Jézus Krisztusban örök szeretetszövetségét osztja meg velünk.

Befejezés

Így az ideai böjtben erre van lehetőségünk: hogy önvizsgálatot tartsunk. Mivel tápláljuk magunkat? Mi az az étel vagy szokás, amit le kéne tennünk, mert csak mérgez bennünket? Emlékezzünk arra, hogy Isten örök szeretetszövetséget készített nekünk, ami minden kérdéseinkre, fájdalmunkra megelégitő és erőt adó felelet tud lenni. Isten kegyelmében bízva, gondoljuk át utjainkat, kapott mintáinkat, és hagyjuk el, tegyük le mindazt, ami mérgez és céltalanságba hajt bennünket. Kérjük ehhez Isten segítségét! Ámen.

Imádság + Mi Atyánk

Záró ének: 299

Áldás:

Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!